

به نام خدا

درس سیستم‌های عامل

نیم‌سال دوم ۹۹-۹۸

دانشکده مهندسی کامپیوتر

دانشگاه صنعتی شریف

مدرس مهدی خرازی

تمرین گروهی سه

موضوع فایل سیستم

موعده تحویل مستند طراحی ساعت ۲۳:۵۹ یکشنبه ۴ خرداد ۱۳۹۹

موعده تحویل کد و گزارش نهایی ساعت ۲۳:۵۹ یکشنبه ۱۸ خرداد ۱۳۹۹

با سپاس از دستیاران آموزشی حسین احمدزاده، حسین ذاکری‌نیا،

علی احتشامی و حسین مقدس

اقتباس شده از CS162 در بهار ۲۰۲۰ در دانشگاه کالیفرنیا، برکلی

فهرست مطالب

۳	۰	سرآغاز
۳	۱	وظیفه‌ی شما
۳	۱.۱	وظیفه ۱: حافظه نهان بافر
۳	۲.۱	وظیفه ۲: پرونده‌های توسعه پذیر
۳	۳.۱	وظیفه ۳: پوشه
۴	۴.۱	الزامات هماهنگ سازی
۴	۲	تحویل دادنی‌ها
۴	۱.۲	سند طراحی و جلسه بررسی طراحی
۵	۱.۱.۲	بررسی اجمالی طراحی
۵	۲.۱.۲	نکاتی برای مستند طراحی
۶	۳.۱.۲	سوال‌های افزون بر طراحی
۶	۴.۱.۲	بازخورد طراحی
۶	۵.۱.۲	نمره‌دهی
۶	۲.۲	پیاده‌سازی
۷	۱.۲.۲	تست‌های دانشجویان
۷	۳.۲	گزارش نهایی
۸	۱.۳.۲	گزارش تست‌های پیاده‌سازی شده

• سرآغاز

شما در این تمرین ویژگی‌هایی را به سامانه‌ی مدیریت فایل‌های ^۱ Pintos خواهید افزود. در این سند، این ویژگی‌ها به طور مختصر توضیح داده شده‌اند و برای توضیحات بیشتر می‌توانید به قسمت منابع در این مستند^۲ مراجعه نمایید.

۱ وظیفه‌ی شما

شما در این پروژه سه ویژگی جدید به Pintos می‌افزایید. در این سند این ویژگی‌ها به طور مختصر توضیح داده شده‌اند و برای توضیحات بیشتر می‌توانید به قسمت منابع مراجعه نمایید.

نکته: این پروژه نیاز به پیاده‌سازی درست پروژه اول دارد و باید کد پروژه اول را ادامه بدهید. پیشنهاد می‌نماییم در صورتی که مشکلی در آن پروژه داشتید، آن را برطرف نمایید و کد خودتان را ادامه دهید. در صورتی که نمی‌توانستید این کار را انجام دهید، به یکی از دستیاران آموزشی درس اطلاع دهید.

۱.۱ وظیفه ۱: حافظه نهان بافر

در حال حاضر توابع `inode_read_at()` و `inode_write_at()` در هر بار فراخوانی به صورت مستقیم به Block Device سیستم پرونده‌ها دسترسی می‌یابند. شما باید یک حافظه نهان بافر^۳ برای سیستم پرونده‌ها به Pintos اضافه نمایید تا کارایی خواندن و نوشتن افزایش یابد. حافظه نهان شما هر قطعه از دیسک را به صورت جدا نگه می‌دارد در نتیجه: (۱) شما می‌توانید به درخواست‌های خواندن با داده‌ی نگه‌داری شده زودتر پاسخ دهید و (۲) می‌توانید چند عملیات نوشتن بر روی دیسک را یکی نمایید. حجم بیشینه حافظه نهان بافر شما باید به اندازه ۶۴ قطعه دیسک باشد. انتخاب سیاست جایگذاری قطعه‌ها را شما انجام می‌دهید. اما سیاستی که انتخاب می‌نمایید باید تخمینی از MIN بر فرض محل باشد. برای مثال استفاده از LRU، NRU (ساعت)، ساعت با شانس n ام و یا لیست‌های شانس دوباره قابل قبول است. اما استفاده از FIFO، RANDOM، یا MRU قابل قبول نیست. حافظه نهان شما باید به صورت write-back باشد، نه به صورت write-through. علاوه بر این دو تابع، باید تمام عملیات‌های با دیسک از این حافظه نهان استفاده نمایند.

۲.۱ وظیفه ۲: پرونده‌های توسعه پذیر

در حال حاضر در Pintos نمی‌توانید اندازه پرونده‌ها را افزایش دهید. چون سیستم پرونده‌های پینتوس هر پرونده را به صورت قطعه‌های پوسته‌ای از دیسک ذخیره می‌کند. وظیفه شما است که سیستم پرونده‌ها را تغییر دهید تا توسعه دادن پرونده‌ها را پشتیبانی نماید. طراحی شما باید دسترسی سریع تصادفی به فایل‌ها را در نظر بگیرد، در نتیجه باید از طراحی مانند FAT خودداری نمایید. یکی از راه حل‌ها می‌تواند استفاده از یک `inode` فهرست شده باشد که دارای نشانگرهای مستقیم، غیر مستقیم و غیر مستقیم در مرحله‌ای باشد (مانند سیستم پرونده UNIX FFS). بیشینه اندازه پرونده‌ای که باید از آن پشتیبانی نمایید 8 MiB است (2²³ بایت). همچنین باید از فراخوانی سیستمی `inumber(int fd)` نیز پشتیبانی نمایید. این فراخوانی باید شماره `inode` پرونده‌ای که مربوط به این توصیف کننده پرونده^۴ است را برگرداند. در انتها برای پیاده‌سازی به حالات خاص توجه نمایید و مطمئن شوید که کد شما در حالات خاص باعث خرابی نشود. در زمان اتمام فضای حافظه و یا اتمام فضای دیسک اطمینان حاصل نمایید که در وضعیت پایداری قرار بگیرید (به خصوص در زمان افزایش اندازه‌ی یک پرونده) و دچار نشت حافظه^۵ نشوید.

۳.۱ وظیفه ۳: پوشه

هم‌اکنون سیستم پرونده Pintos از پوشه‌ها پشتیبانی می‌کند اما برنامه‌های کاربر راهی برای استفاده از آن ندارند (پرونده‌ها در ریشه ذخیره می‌شوند). شما باید فراخوانی‌های سیستمی در ادامه را پیاده سازی نمایید: `chdir`، `mkdir`، `readdir`، `isdir`. همچنین باید فراخوانی‌های سیستمی در ادامه را نیز ویرایش نمایید تا با پوشه‌ها نیز کار نمایند: `open`، `close`، `exec`، `remove`، `inumber`. پشتیبانی

¹File System

²<https://cs162.eecs.berkeley.edu/static/projects/proj3.pdf>

³Buffer Cache

⁴File Descriptor

⁵Memory Leak

از آدرس‌دهی نسبی نیز در هر فراخوانی سیستمی‌ای که آدرس به عنوان ورودی می‌گیرد نیاز است. برای مثال: اگر در برنامه‌ای تابع `chdir("my_files")` صدا زده شده باشد و سپس `open("notes.txt")` را صدا بزنیم، باید در پوشه کار فعلی به دنبال `notes.txt` بگردیم و پرونده `my_files/notes.txt` را باز نماییم. همچنین از آدرس‌دهی مطلق مانند `open("/my_files/notes.txt")` نیز باید پشتیبانی نمایید. در آدرس‌دهی‌ها کارکرد علائم خاص "." و ".." را نیز باید پیاده‌سازی نمایید، مانند `open("../logs/foo.txt")`. پردازش‌های فرزند باید پوشه کار پدر را به ارث ببرند. پوشه کار پردازش اول نیز ریشه است.

۴.۱ الزامات هماهنگ‌سازی

پروژه شما باید همواره `thread-safe` باشد. اما در این پروژه دیگر اجازه استفاده از یک قفل سراسری^۶ دور سیستم پرونده‌ها را ندارید. در صورتی که این قفل سراسری وجود داشته باشد، دیگر نمی‌توان عملیات خواندن و نوشتن میان بخش^۷‌های مختلف دیسک را انجام داد. شما باید به روشی قابلیت‌های سیستم پرونده را پیاده‌سازی نمایید که عملیات‌های بر روی دیسک که از هم مستقل هستند (عملیات‌های بر روی بخش‌های مختلف دیسک) را بتوان بصورت همروند انجام داد و یکی برای دیگری صبر ننماید. معنای مستقل بودن عملیات‌ها چیست؟ برای این پروژه، عملیات‌ها را مستقل در نظر می‌گیریم در صورتی که بر روی بخش‌های مختلف دیسک انجام شوند. این عملیات‌ها را می‌توان بصورت همزمان انجام داد. اگر دو عملیات بر روی یک بخش انجام می‌شوند یا یک پرونده را توسعه می‌دهند، این دو عملیات دیگر مستقل نیستند و باید به صورت سری انجام شوند تا ثبات داده حفظ شود. خواندن به صورت همروند ضروری نیست.

چند مثال، فرض نمایید دستورات `int test = open("/my_files/test.c");` و `int notes = open("/my_files/notes.txt");` اجرا نمودیم:

۱. `read(notes)` و `write(test)` را باید بتوان به صورت همروند اجرا نمود. زیرا بر روی بخش‌های مختلفی از دیسک کار می‌نمایند.
۲. `read(notes)` و `write(notes)` را نباید بتوان به صورت همروند اجرا نمود. زیرا بر روی بخش‌های یکسانی از دیسک کار می‌نمایند (`open` پرونده را از ابتدایش باز می‌نماید در نتیجه این دو تابع از بخش ۰ پرونده شروع به کار می‌نمایند).
۳. `read(notes)` و `read(notes)` را می‌توان به صورت همروند اجرا نمود اما الزامی نیست. زیرا بر روی بخش‌های یکسانی از دیسک کار می‌نمایند.

یادداشت: در صورتی که در پروژه ۱ دور سیستم پرونده یک قفل سراسری قرار داده‌اید، حذف کردن آن را فراموش ننمایید.

۲ تحویل‌دانی‌ها

نمره شما بر اساس معیارهای زیر تعیین می‌گردد:

- ۱۵ درصد سند طراحی و جلسه بررسی طراحی
- ۶۰ درصد پیاده‌سازی و کد (لازم به ذکر است این نمره براساس نمره نمره‌دهنده خودکار و همچنین نظر TA محاسبه خواهد شد).
- ۱۵ درصد تست‌های دانشجویان
- ۱۰ درصد گزارش نهایی و کیفیت کد

۱.۲ سند طراحی و جلسه بررسی طراحی

قبل از این که شروع به کد زدن کنید، بایستی برای پیاده‌سازی خود یک نقشه‌ی راه داشته باشید و بدانید که قصد دارید هر ویژگی را چطور پیاده‌سازی کنید و همچنین باید بتوانید خودتان را قانع کنید که طراحی را به درستی انجام داده‌اید و اشکالی در آن نیست. برای این تمرین گروهی، بایستی که یک مستند طراحی تحویل بدهید و در جلسه‌ی مرور طراحی، شرکت کنید. در این جلسه، دستیاران آموزشی با شما در مورد طراحی مد نظر شما مشورت خواهند کرد و از شما سوالاتی خواهند پرسید و بایستی بتوانید از طراحی خود دفاع کنید.

⁶global

⁷Sector

۱.۱.۲ بررسی اجمالی طراحی

قالب مستند طراحی این پروژه در آدرس doc/project3.md قرار دارد. شما باید این مستند را کامل نمایید و در همان آدرس قرار دهید. مستند طراحی در فرمت Markdown است. برای مشاهده آن می‌توانید در ترشت به آدرس پرونده بروید و آن را در قالب نهایی مشاهده نمایید. برای هر یک از ۲ بخش پروژه شما باید طراحی خود را از چهار جنبه (که در ادامه آورده می‌شود) توضیح دهید. پیشنهاد می‌کنیم که برای هر قسمت از پروژه یک بخش در سند خود ایجاد کنید و آن را به ۴ زیربخش تقسیم کنید و هر جنبه را جداگانه توضیح دهید.

۱. **داده ساختارها و توابع:** هر داده ساختار، متغیرهای global و یا static و typedef ها و یا enum هایی را که به کد اضافه کردید یا تغییر دادید، به صورت کد C (نه شبه‌کد) بیان کنید. همراه کدها توضیحی حداقلی در مورد هدف این تکه کد دهید (توضیحات مفصل‌تر در بخش‌های بعدی مطلوب است).

۲. **الگوریتم‌ها:** در این بخش توضیح می‌دهید که چرا کد شما کار می‌کند! توضیحات شما باید مفصل‌تر از توضیحاتی باشد که در سند تمرین آمده است (سند تمرین موجود است و تکرار آن بی‌مورد است). از طرفی در نظر داشته باشید که توضیحات این بخش باید از سطح کد بالاتر باشد و لازم نیست که خط‌به‌خط کد توضیح داده شود. صرفاً باید ما را قانع کنید که کد شما نیازمندی مطرح شده را برطرف کرده است. لازم به ذکر است که در این جا باید شرایطی که استثنا و حالت خاص به حساب می‌آیند توضیح داده شوند. این قسمت باید در قالب و فرمت مشابه مستند طراحی پروژه‌های ۱ و ۲ باشد. ما انتظار داریم که قبل از نوشتن سند طراحی مقدار خوبی از کد Pintos را خوانده باشید. بدون مطالعه‌ی کد نمی‌توانید الگوریتم‌های خود را به درستی توضیح دهید.

۳. **به‌هنگام‌سازی:** این قسمت باید شامل همه منابعی که بین ریسه‌ها به اشتراک گذاشته می‌شوند باشد. برای هر حالت بررسی کنید که چطور منابع قابل دسترسی اند. (به طور مثال از داخل زمان‌بند^۸، داخل interrupt context یا ...) و استراتژی خود برای اطمینان از این که این منابع به صورت امن به اشتراک گذاشته می‌شوند یا تغییر داده می‌شوند را توضیح دهید. برای هر منبع نشان دهید که طراحی شما رفتار درستی را تضمین می‌کند و از بن‌بست^۹ اجتناب می‌کند. به صورت کلی بهترین استراتژی‌های به‌هنگام‌سازی ساده و به سادگی قابل تایید هستند. اگر به سختی می‌توانید استراتژی خود را توضیح دهید این یک نشانه خوبی است که بهتر است استراتژی خود را ساده‌تر کنید.

همچنین درباره هزینه‌ی روش خود از نظر زمان یا حافظه و این که این روش تا چه میزان موازات^{۱۰} را در هسته کاهش می‌دهد بحث کنید. درباره موازات این که هر چند وقت یک‌بار ریسه‌ها روی منابع مشترک رقابت می‌کنند و محدودیت تعداد ریسه‌هایی که می‌توانند همزمان وارد بخش‌های بحرانی مستقل شوند را توضیح دهید.

۴. **منطق:** توضیح دهید چرا طراحی شما از دیگر روش‌هایی که بررسی کردید بهتر است و کاستی‌های آن را شرح دهید. مثلاً، به این نکات توجه داشته باشید: چقدر طراحی قابل درک است؟ تا چه اندازه برنامه‌نویسی آن زمان‌بر است؟ پیچیدگی الگوریتم‌های شما از نظر زمانی و حافظه چقدر است؟ آیا می‌توان با هدف افزودن ویژگی‌های بیشتر به این طراحی، به راحتی این طراحی را تغییر داد؟

۲.۱.۲ نکاتی برای مستند طراحی

در بخش الگوریتم و به‌هنگام‌سازی نکات زیر را بررسی کنید. لازم نیست به این سوالات به صورت مستقیم پاسخ دهید ولی مستند طراحی شما باید به وضوح نشان دهد که این مشکلات در طراحی وجود ندارد:

۱. وقتی که یک پردازنده فعالانه در حال خواندن یا نوشتن در یک بلوک حافظه‌نهمان بافر است، چگونه از این که پردازنده‌های دیگر این بلوک را خارج کنند جلوگیری می‌شود؟

۲. در زمان خارج کردن یک بلوک از حافظه نهمان چگونه از تلاش باقی پردازنده‌ها برای دسترسی به این بلوک جلوگیری می‌شود؟

۳. اگر یک بلوک در حافظه نهمان بارگیری شده باشد، چگونه از بارگیری مجدد این بلوک در حافظه نهمان جلوگیری می‌شود؟ چگونه از دسترسی دیگر پردازنده‌ها به بلوک قبل از کامل شدن بارگیری جلوگیری می‌شود؟

⁸scheduler

⁹deadlock

¹⁰parallelism

۴. چگونه فایل سیستم شما با گرفتن یک مسیر نسبی مانند `./my_files/notes.txt` پوشه متناظر را پیدا می‌کند؟ برای مسیرهای مطلق مانند `/cs162/solutions.md` چطور؟
۵. آیا یک پردازنده کاربر اجازه پاک کردن یک پوشه که `cwd` مربوط به پردازنده در حال اجرا است را دارد؟ در تست‌ها هر دو پاسخ بله و خیر قبول می‌شوند ولی شما باید مطمئن شوید که فایل جدید در یک پوشه پاک شده ساخته نشود.
۶. چگونه کنترل‌کننده فراخوانی‌های سیستمی^{۱۱} با استفاده از توصیف‌کننده فایل^{۱۲}، فایل و یا پوشه مربوط را پیدا می‌کند؟ (در واقع توصیف کنید که مثلاً با گرفتن `fd`، ۳ چگونه فایل را پیدا می‌کنید.)
۷. شما با رسیدگی به `memory exhaustion` در `C` با چک کردن این که خروجی تابع `malloc` مقدار `NULL` دارد یا نه آشنا هستید. در این پروژه شما باید به فرسودگی فضای دیسک نیز رسیدگی کنید. زمانی که فایل سیستم شما توانایی تخصیص بلوک‌های جدید دیسک را نداشته باشد، شما باید توانایی این را داشته باشید که عملیات در حال انجام را متوقف کنید و به وضعیت خوب قبلی برگردید.

۳.۱.۲ سوال‌های افزون بر طراحی

شما باید به این سوالات در مستند طراحی خود پاسخ دهید:

۱. برای این پروژه ۲ ویژگی اختیاری درباره حافظه نهان بافر وجود دارد: `write-behind` یا `read-ahead`. یک حافظه نهان بافر با `write-behind` به صورت متناوب بلوک‌های تغییر داده شده را در بلوک‌های فایل سیستم دستگاه می‌نویسد تا در صورت قطعی برق سیستم اطلاعات زیادی از دست ندهد. بدون این ویژگی حافظه نهان `write-back` فقط زمانی که یک داده کثیف شده و در حال خارج شدن از حافظه نهان است یا سیستم در حال خاموش شدن است داده را در دیسک می‌نویسد. یک حافظه نهان با `read-ahead` پیش‌بینی می‌کند که چه داده‌ای را سیستم نیاز خواهد داشت و در پس‌زمینه داده را واکنشی^{۱۳} می‌کند و می‌تواند به خوبی کارایی را در خواندن فایل‌های متوالی یا خواندن فایل‌ها با الگوهایی با قابلیت پیش‌بینی آسان افزایش دهد. درباره یک استراتژی ممکن برای پیاده‌سازی این دو ویژگی بحث کنید. شما باید به این سوال جدا از این که قصد پیاده‌سازی این ویژگی‌ها را دارید یا خیر پاسخ دهید.

۴.۱.۲ بازخورد طراحی

شما در یک جلسه ۲۰-۲۵ دقیقه‌ای، طراحی خود را به دستیار آموزشی پروژه ارائه می‌دهید. در آن جلسه باید آماده باشید تا به سوالات دستیار آموزشی در مورد طراحی خود پاسخ دهید و از طراحی خود دفاع کنید.

۵.۱.۲ نمره‌دهی

مستند طراحی و بازخورد طراحی با هم نمره‌دهی می‌شوند. این بخش ۱۵ نمره دارد که بر اساس توضیحات شما از طراحی در مستند طراحی و پاسخ‌دهی به سوالات در جلسه بازخورد طراحی نمره‌دهی می‌شود. باید حتماً در جلسه بازخورد طراحی حضور داشته باشید تا نمره‌ای به شما تعلق گیرد.

۲.۲ پیاده‌سازی

نمره‌ی پیاده‌سازی شما توسط نمره‌دهنده‌ی خودکار داده می‌شود. Pintos یک مجموعه تست دارد که می‌توانید خودتان آن را اجرا کنید. دقیقاً همین تست‌ها برای نمره‌دهی شما استفاده می‌گردد لازم به ذکر است با تغییر دادن تست‌ها تغییری در تست‌هایی که سامانه‌داوری اجرا می‌کند ایجاد نمی‌شود و نمره‌ای که از آن بدست می‌آید، ملاک است.

¹¹System call handler

¹²file descriptor

¹³fetch

۱.۲.۲ تست‌های دانشجویان

در حال حاضر Pintos تست‌هایی برای پروژه ۱۳م دارد اما این تست‌ها بخش حافظه نهان بافر را پوشش نمی‌دهند. شما باید ۲ تست از تست‌های توصیف شده در زیر را پیاده کنید.

- در این سناریو اثربخشی حافظه نهان بافر خود را با استفاده از حساب کردن hit rate می‌سنجید. ابتدا حافظه نهان بافر را خالی کنید سپس یک فایل را باز کنید و به صورت ترتیبی آن را بخوانید. تا مقدار hit rate را برای یک حافظه نهان بافر خالی بدست آورید. پس از آن فایل را ببینید و دوباره آن را باز کرده و به همان صورت بخوانید تا مطمئن شوید hit rate بهبود یافته است.
- در این سناریو توانایی حافظه نهان بافر خود را در ادغام و یکی کردن تغییرات بر روی یک sector را ارزیابی می‌کنید. به این صورت که هر block حافظه دو شمارش گر read_cnt و write_cnt را نگهداری می‌کند. حال شروع به تولید و نوشتن یک فایل بزرگ به صورت بایت به بایت کنید (حجم فایل تولید شده بیش از ۶۴ کیلوبایت باشد که دوبرابر اندازه بیشینه حافظه نهان بافر است). سپس فایل را به صورت بایت به بایت بخوانید در صورت صحت کارکرد حافظه نهان بافر تعداد نوشتن بر روی دیسک باید در حدود ۱۲۸ مورد باشد (بدلیل اینکه ۶۴ کیلوبایت دارای ۱۲۸ block است).
- در این سناریو توانایی حافظه نهان بافر خود را در نوشتن یک block کامل بدون اینکه نیاز باشد آن block را بخوانیم می‌آزماییم. به عنوان مثال اگر شما ۱۰۰ کیلوبایت (block ۲۰۰) را در یک فایل می‌نویسید حافظه نهان بافر شما باید ۲۰۰ بار block_write را صدا بزند اما هیچگاه تقاضایی برای خواندن از حافظه نداشته باشد (البته درخواست برای خواندن اطلاعاتی در مورد خود فایل‌ها قابل قبول است).

در نظر داشته باشید که تست‌هایی که می‌نویسید حداقل وابستگی به نحوه پیاده‌سازی شما داشته باشد اما در نظر داشته باشید در نظر گرفتن فرض‌های پایه‌ای در مورد حافظه نهان بافر قابل قبول است. به طور خلاصه تست‌های خود را طوری بنویسید که در اگر قرار شد این تست کد گروه دیگری را تست کند نیازی به تغییرات عمده در کد نباشد. پس از اتمام نوشتن کد تست‌ها اطمینان حاصل کنید که تست‌های شما نیز با اجرای دستور "make check" در شاخه pintos/src/filesys/ اجرا می‌شوند

۳.۲ گزارش نهایی

نمره‌دهی گزارش شما بر مبنای دو چیز است: اول، بایستی برای هر commit، پیام دقیقی نوشته باشید. بدین منظور پس از مشخص کردن پرونده‌هایی که قصد دارید آنها را commit کنید، فرمان زیر را اجرا کنید.

git commit

بعد از این فرمان، برای شما ویرایشگری باز خواهد شد که در آن پیام خود را بنویسید. پیام شما باید به گونه‌ای شفاف باشد که هم گروهی شما با خواندن فقط همین پیام، متوجه وضعیت کنونی پروژه شود. تلاش کنید طوری این پیام‌ها را بنویسید که حتی بدون نیاز به دیدار حضوری با یکدیگر، کار گروهی خود را انجام دهید و هماهنگ بمانید (متأسفانه در حال حاضر واقعا هم امکان دیدن یکدیگر را نداریم:) پس سعی کنید در بستر Git هماهنگ باشید).

برای نمونه، می‌توانید اسلوب نوشتن چنین پیام‌هایی را در changelog های هسته‌ی سیستم عامل Linux ببینید. بدیهی است که انتظار نوشتن پیام‌هایی به این تفصیل وجود ندارد اما پیام شما باید حداقل اطلاعات زیر را داشته باشد:

```
1 Add some feature/Fix some bugs(some should be explained)
2
3 Test 27 passed but test 28 and 31 that related to that feature has some issues.
4 In line ... of file ... this pointer has invalid value that caused that problem(that
  should be explained)
```

به طور خاص، بایستی دقیق بودن پیام‌های خود را هنگام تلفیق کردن انشعاب‌های غیراصلی در انشعاب master رعایت کنید. دوم، بعد از اتمام کد پروژه باید یک گزارش از پیاده‌سازی خود آماده کنید. گزارش خود را در مسیر reports/project3.md قرار دهید. موارد زیر در گزارش شما مطلوب است:

- تغییراتی که نسبت به سند طراحی اولیه داشتید و دلایلی را که به خاطر آنها، این تغییرات را اعمال کردید، بیان کنید (در صورت لزوم آوردن بحث‌های خود با دستیار آموزشی مانعی ندارد).
- بیان کنید که هر فرد گروه دقیقا چه بخشی را انجام داد؟ آیا این کار را به صورت مناسب انجام دادید و چه کارهایی برای بهبود عملکردتان می‌توانید انجام دهید.
- گزارشی از نحوه پیاده‌سازی تست‌ها

کد شما بر اساس کیفیت کد نیز نمره‌دهی خواهد شد. موارد بررسی از این دست می‌باشند:

- آیا کد شما مشکل بزرگ امنیتی در بخش حافظه دارد (به صورت خاص رشته‌ها در زبان C)؟ memory leak و نحوه مدیریت ضعیف خطاها نیز بررسی خواهد شد.
- آیا از یک Code Style واحد استفاده کردید؟ آیا style مورد استفاده توسط شما با Pintos هم‌خوانی دارد؟ (از نظر فرورفتگی و نحوه نام‌گذاری)
- آیا کد شما ساده و قابل درک است؟
- آیا کد پیچیده‌ای در بخشی از کدهای خود دارید؟ در صورت وجود آیا با قرار دادن توضیحات مناسب آن را قابل فهم کردید؟
- آیا کد Comment شده‌ای در کد نهایی خود دارید؟
- آیا کدی دارید که کپی کرده باشید؟
- آیا الگوریتم‌های linked list را خودتان پیاده‌سازی کردید یا از پیاده‌سازی موجود استفاده کردید؟
- آیا طول خط کدهای شما بیش از حد زیاد است؟ (۱۰۰ کاراکتر)
- آیا در مخزن Git شما، پرونده‌های دودویی حضور دارند؟ (پرونده‌های دودویی و پرونده‌های log را commit نکنید مگر این که واقعا لازم باشند).

۱.۳.۲ گزارش تست‌های پیاده‌سازی شده

نیاز است برای نمره‌دهی به بخش تست پیاده‌سازی شده توسط شما گزارشی از آن را در گزارش نهایی خود بیاورید. گزارش شما باید برای هر ۲ تست بخش‌های زیر را پوشش دهد

- توضیح دهید تست شما دقیقا چه چیزی را تست می‌کند.
- توضیح دهید چگونه این امر را تست می‌کنید و همینطور به صورت کیفی بیان کنید که خروجی مورد نظر باید چگونه باشد تا تست پاس شود.
- خروجی خود هسته وقتی تست اجرا می‌شود و همچنین خروجی تست را در این بخش بیاورید. برای اینکار محتوای دو فایل your-test-1.output و test-1.result که در مسیر filesys/build/tests/filesys/extended یافت می‌شود را کپی کنید.
- دو ایراد بالقوه و غیر بدیهی هسته را بیان کنید و نشان دهید که در صورت بروز این خطا تست شما چه خروجی خواهد داشت. گزارش شما باید به این صورت باشد:
"اگر هسته X را به جای Y انجام دهد آنگاه خروجی تست Z خواهد بود."

شما باید برای هر تست دو ایراد مجزا پیدا کنید اما ایراد های دو تست می‌تواند یکسان باشد یا اشتراک داشته باشند. لازم به ذکر است که ایراد بیان شده باید مربوط به سناریو تست شما باشد به عنوان مثال سناریو زیر قابل قبول نیست: اگر هسته خطای نحوی^{۱۴} داشته باشد آنگاه تست اجرا نمی‌شود.

¹⁴Syntax error

در آخر تجربه خود از نوشتن تست برای Pintos را برای ما بیان کنید. نمره این بخش براساس تلاش شما که در نوشتن گزارش منعکس می‌شود داده می‌شود و اگر بخش‌های بالا تکمیل باشد نگرانی از جهت نمره برای این بخش نداشته باشید.